

MUZEUL JUDEȚEAN
„AURELIAN SACERDOȚEANU” VÂLCEA

BURIDAVA

XIV

Râmnicu Vâlcea
2020

MUZEUL JUDEȚEAN
„AURELIAN SACERDOȚEANU” VÂLCEA

BURIDAVA

Studii și materiale
XIV

Râmnicu Vâlcea
2020

Colegiul științific / Scientific Board:

Dr. Nikolaus Boroffka, *Deutsches Archäologisches Institut*, Berlin
Dr. Sabin Adrian Luca, *Brukenthal National Museum*, Sibiu
Dr. Cristian Schuster, *Vasile Pârvan Institute of Archaeology*, Bucharest
Dr. Silviu Purece, *Lucian Blaga University*, Sibiu

Colegiul de redacție / Editorial Board:

Dr. Claudiu Aurel Tulugea – redactor șef/chief editor
Dr. Ion Tuțulescu
Dr. Ionuț Dumitrescu
Dr. Carol Terteci
Elena Mitrana

Tehnoredactare / Computer editing: Carol Terteci

Coperta / Cover design: Carol Terteci, Marius Drăghicean

Traduceri / Translations: Ana Maria Tulugea

Responsabilitatea legală pentru conținutul științific al articolelor le revine în totalitate autorilor / The legal responsibility for the content of articles lies with the authors

Revista a fost acreditată de CNCS la categoria C (2012), cod CNCS: PN-II-ACRED-AR-2012-0172 / The Journal has been established by The National Research Council (CNCS) at C category (2012), code: PN-II-ACRED-AR-2012-0172

ISSN 0258-140X

MUZEUL JUDEȚEAN “AURELIAN SACERDOȚEANU” VÂLCEA

Adresa / Address: Calea lui Traian, nr.143, Râmnicu Vâlcea,
ROMÂNIA

Tel./fax: 004/ 0250 738121

E-mail: muzeuljudeteanvalcea@gmail.com

Tipar executat de / Printed by: PCPrint

www.pcprint.ro

Cuprins / Contents

Arheologie / Archaeology

Claudiu TULUGEA

Statuetă antropomorvă din os din colecțiile Muzeului Județean „Aurelian Sacerdoțeanu” Vâlcea //

Anthropomorphic bone statuette from the collections of the "Aurelian Sacerdoțeanu" History Museum of Vâlcea County

9

Ion TUȚULESCU, Carol TERTECI, Andrei HEROIU

Contribuții la sfârșitul epocii bronzului în nord-estul Olteniei. Așezarea de la Zătreni, punct La Peșceana //

Contributions to the End of the Bronze Age in Northeastern Oltenia

17

Cătălin BORANGIC

Pumnalul de tip sica de la Brăneț, Olt //

The sica-type dagger from Brăneț, Olt

61

Istorie / History

Dragoș-Ionuț ECATERINESCU

Istoria cărții vâlcene. Centrul de la Govora //

The History of Vâlcea Book. Govora Center

74

Sorin OANE

Țărănimea vâlceană în politica românească interbelică //

Valcea peasantry in Romanian Interwar Policy

92

Liliana BEU

Ștefan Drăghicescu – ostaș credincios al partidului național liberal și deputat al țăranilor //

Ștefan Drăghicescu – faithful soldier of the national liberal party and deputy of the peasants

121

Dan MOROIANU

Crucea Roșie Română între 1876-1947 //

The Romanian Red Cross between 1876-1947

142

Mioara BURLUȘEANU

Date despre minoritatea evreiască din Pitești //
Data about the Jewish minority in Pitești **153**

Rodica Gabriela HERBEL

Biserica de lemn din satul Cioponești, comuna Stănești //
The wooden church from Cioponești village, Stănești commune **161**

Sabin LUNGOI

Casa memorială „Elena Farago” //
„Elena Farago” Memorial House **170**

Ionuț SĂRARU

Conacul Bălceștilor – Arc peste timp (1828-1948) //
Bălceștilor Mansion – Arch over time (1828-1948) **179**

*Numismatică și Sigilografie / Numismatics and Sigilography***Valentin DOLFI**

Un antoninian din tezaurul de la Ioneștii Govorii, jud. Vâlcea //
One Antoninian from the hoard from Ioneștii Govorii, Vâlcea County **189**

Laurențiu-Ștefan SZEMKOVICS

Sigilii ale domnitorului Constantin Brâncoveanu (1688-1714) //
Seaux du souverain Constantin Brâncoveanu (1688-1714) **195**

*Artă / Art***Diana MIREA, Dragoș-Ionuț ECATERINESCU**

„Un zugrav” transilvănean în custodia Muzeului de Arheologie și Artă Religioasă „pr. Gheorghe I. Petre-Govora” //
„A painter” from Transylvania in the Custody of the Museum of Archeology and Religious Art “Priest Gheorghe I. Petre-Govora” **220**

Adela BARBU-MAIER

Mobilierul pirogravat și pictat de la Conacul Bălceștilor //
Pyrographed and painted furniture from Bălceștilor Mansion **226**

Etnografie / Ethnography

Ionuț-Gabriel DUMITRESCU

Vetre de civilizație românească. Țara Loviștei: patrimoniu și valorizare muzeală //

Hearts of Romanian civilization. Loviștei Country: heritage and museum enhancement

235

Oana Ștefana FLORESCU

Valori ale portului popular vâlcean //

Values of the Vâlcea Folk Costume

245

Alexandru ZAMFIR

Sărbători și obiceiuri de primăvară în Vâlcea //

Holidays and Spring Customs in Vâlcea

258

Restaurare-Conservare / Restoration-Conservation

Diana MIREA

Restaurarea Icoanei Maica Domnului cu Pruncul – Studiu de caz //

The Restoration of the Icon of the Mother of God with the Baby - Case study

263

Daniela BEU

Restaurarea unei ii din colecția Muzeul Satului Vâlcean //

The Restoration of a Romanian blouse from the collection of the Village Museum of Vâlcea

270

Rodica ROTARU

Protejarea patrimoniului muzeal – expoziția de bază a Muzeului de Artă „Casa Simian” //

The Protection of the Museum Heritage - Main Exhibition of Simian House Art Museum

275

Omagiu / Tribute

Claudiu TULUGEA

In Memoriam Petre Purcărescu //

In Memoriam Petre Purcărescu

281

Vetre de civilizație românească. Țara Loviștei: patrimoniu și valorizare muzeală

Ionuț-Gabriel Dumitrescu*

Keywords: *ethnography, architecture, museum, settlement, element, heritage.*

Abstract: *Hearts of Romanian civilization. Loviștei Country: heritage and museum enhancement. The Country of Lovișteea is considered a distinct ethnographic area, located on the border of the Romanian Country with Transylvania, where an original combination of the local fund with elements of Transylvanian and Argeșian influence is found. The natural geographical framework of this region has favoured throughout the history the settlement in a natural fortress, the very word "loviste" seeing the configuration of the area that bears this name. The architectural heritage of Lovișteea combines the influences of Valcea, Transylvania, Arges and Muscel. The landscape of mountains and high plains gives volumes and forms of architecture a certain gravity and originality of proportions and dimensions.*

The optimal use of the land and the geographical environment, understanding the location of constructive volumes so as to avoid the heavy crowding, the maintenance of prospects and the preservation of a certain reserve towards the neighbors, are as many soul features that can be found in the architectural lovistean landscape, what mattered a lot in their location in the museum space.

Aria nordică, montană, a zonei Vâlcea, cunoscută sub numele de Țara Loviștei, cu prelungirea ei spre vest pe Lotru poate fi considerată ca o subzonă etnografică distinctă¹, unde se constată o originală îmbinare a fondului autohton cu elemente de influență transilvăneană și argeșeană.

Limitată de munții Făgăraș la nord, culmea Zănoagei la est, despărțind-o de Topologul montan și culmea Coziei la sud, Lovișteea este, de asemenea, închisă și la vest spre Olt, de o serie de

---

* **Dr. Ionuț-Gabriel Dumitrescu**, cercetător științific, Muzeul Județean Aurelian Sacerdoțeanu Vâlcea, e-mail: ionut_gabriel1981@yahoo.com.

¹ Stoica 1989, p. 20.

măguri și muscele. Denumirea istorică de Loviștea este menționată în prima jumătate a sec. al XIII-lea cu termenul de Terra Loyshta, într-un act datând din 1233, prin care principele Bela dăruiește Țara Loviștei contelui Conrad de Tâlmăciu ca domenii de vânătoare².

Cadrul natural geografic al acestui ținut a favorizat de-a lungul istoriei adăpostirea așezărilor într-o cetate naturală. Însuși cuvântul ”loviște” (loc adânc, groapă) vădește configurația geografică a zonei ce poartă acest nume³.

Pe parcursul Evului Mediu românesc, Țara Românească a fost traversată de o serie de drumuri dintre care cel mai important a fost cel care asigura legătura dintre Europa Centrală și Constantinopol. Un astfel de drum este și cel care pornește de la Sibiu și coboară pe Valea Oltului, pe la Turnu Roșu, și pătrunde în Valahia pe la Vama de la Genune (Câineni). De aici, drumul trecea prin Țara Loviștei pe la Greblești-Găujani-Titești-Perișani-Pripoare-Sălătruc⁴.

Datorită amplasării la intersecția dintre Muntenia și Transilvania și așezării lor strategice în trecătoare, satele loviștene au avut statutul de ținut cu regim de excepție. Paza granițelor dintre cele două țări și asigurarea vămii dintre ele au oferit locuitorilor posibilitatea desprinderii din condiția obișnuită și absolvirea lor, ca plăieși pe graniță sau scăunași la vamă, de o parte a obligațiilor materiale ce le reveneau ca dări către stăpânire. În 1781 existau 22 de sate în această zonă, iar în 1850 densitatea populației era aici de două ori mai mare decât cea pe țară⁵.

Răscruce străveche de drumuri pastorale și popas al oierilor mărgineni venind pe Lotru sau pe Olt până la Câineni, în drumul lor spre plaiurile Argeșului sau spre câmpie, Loviștea a devenit de timpuriu și un centru de schimb, cu nedei și bălciuri „de două țări”, adăugându-și treptat populației sale și locuitori din alte zone: Mărginimea Sibiului, Făgăraș, Argeș sau Mehedinți. Ea a fost apoi un refugiu pentru ciobanii fugari, pustnici de pe ambele versante ale Carpaților⁶.

Condițiile geografice, alături de factorii istorici și economici, au determinat dezvoltarea așezărilor umane în intimitate cu muntele. Spre a face loc pășunii sau ogorului, omul a distrus pădurea prin foc, fapt

---

² Conea 1935, p. 14.

³ Conea 1935, p. 16.

⁴ Cioasec 2015, p. 63.

⁵ Ciobotea 1999, p. 200.

⁶ Moga 1936-1938, p. 664.

relevat și de toponimia unor culmi: Arsuri, Pleașa, Jariștea, Curătură, Runcu, desemnând locuri despădurite de om.

Crescători de vite, țărani lovișteni au practicat și agricultura în condițiile specifice zonei montane, și anume prin culturi în terase, așa cum se făcea și în trecut pe vremea dacilor⁷. Cu toate acestea, păstoritul a avut întodeauna ponderea cea mai mare în cadrul economiei tradiționale, determinând caracterul pastoral-agricol al zonei. De altfel, păstoritul era dependent de pășunile alpine împânzite de stâni și, în zona de fânețe, de iernatul în staule, care reprezintă baza organizării sistemului pastoral în satele românești prefeudale⁸.

Din punct de vedere morfologic, majoritatea satelor sunt risipite, dar și mari și bine construite, cu vechi hanuri, cu crângături de case printre livezi, pășuni și ogoare ce urcă în terase până sus pe culmi⁹. Există și sate răsfirate sau adunate, ale căror vetre se foloseau în trecut în devălmășie.

Valea Lotrului, spre deosebire de Țara Loviștei, a constituit întotdeauna o prelungire geografică și istorică a zonei etnografice avută în discuție. Orientată est-vest, masiv împădurită, inospitalieră pe valea îngustă și versanții repezi, s-a dezvoltat totuși cu câteva sate liniare de vale odată cu exploatarea pădurilor¹⁰. Începând cu prima jumătate a sec. al XIX-lea, istoria așezămintelor de pe valea Lotrului este legată de dezvoltarea exploatărilor forestiere și prelucrarea industrială a lemnului, prima mențiune a unui joagăr care funcționează pe Lotru fiind cea făcută de diaconul Socol într-un zapis din anul 1819¹¹.

Ca și drumurile care se adună aici din munți și de peste munți, ca și populația de pe ambele versante ale Carpaților, arhitectura caselor țărănești îmbină influențele vâlcene venite pe la Cozia-Jiblea-Berislăvești, influențele ardelenene venite pe la Căinenii Mici sau de pe Argeș cu casele lui strânse și colorate și influențele argeșene și muscelene pe la Șuici-Sălătruc. Peisajul muntos împrumută volumelor și formelor de arhitectură o anumită gravitate și originalitate de proporții și dimensiuni.

---

⁷ Marinoiu 2001, p. 27.

⁸ Bucur 2012, p. 46.

⁹ Conea 1935, p. 52.

¹⁰ Bardașu, Simeanu 1973, p. 19.

¹¹ Bardașu, Simeanu 1973, p. 22.

Construcțiile de piatră și lemn, acoperișurile înalte, foișoarele în consolă, uneori forme închise și sobre de gospodării și case, garduri de piatră, dar și construcții de zidărie păstrând sala pe două niveluri ca în Vâlcea, sunt caracteristice arhitecturii din Vâlcea¹². Pe Valea Lotrului arhitectura este dominant vâlceană și cu influențe mai noi, orășenești sau ardelen, mai ales la Brezoi și Malaia¹³.

Țara Loviștei este cea mai bine prezentată zonă etnografică în Muzeul Satului Vâlcean de la Bujoreni. Pentru a acorda o atenție sporită patrimoniului muzeal, în continuare vom face o descriere a monumentelor transferate în muzeul din aer liber de la Bujoreni, pentru a scoate în evidență bogăția și diversitatea culturală a zonei, în plan etnografic¹⁴.

Casa Popa Mircea (Pl. 1/1) din satul Boișoara, comuna Boișoara este ridicată la sfârșitul sec. al XIX-lea.

Plan și elevație. Locuință cu soclu înalt favorizat de forma terenului. Foișorul supraînălțat pe soclu de zid, beci sub tindă și „casa de zi”. Plan tradițional cu tindă rece și două încăperi cu o singură intrare direct din foișor. „Casa bună” supradimensionată (casa de zi și tindă), iar acoperișul înalt pentru a permite scurgerea rapidă a precipitațiilor.

Materiale de construcție. Temelia, soclul, beciul din piatră de mal zidită în „sterp” (fără mortar). Pereții exteriori din lemn de brad rotund (druieți) legați în forma de cunună cu chetoare rotundă. Pereții mediani la jumătate din același material, la fel foișorul. Sobe și pereții, în dreptul lor, din cărămidă. Podina din blane ulucite, iar pardoseala din lut amestecat cu pleavă și bălegar de cal. Căpriorii sunt confecționați din brad, iar învelitoarea din șindrila din același material. Casa este cercuită, tencuită și văruiată atât în interior, cât și în exterior.

Motive decorative. Prin cioplire la stâlpii și coroana sălii (geometrice), trafor la blanele foișorului.

Funcționalitate. Foișorul adăpostește intrările în beci și tindă. Loc de trecere în cele două încăperi, tinda rece servește la depozitarea diferitelor produse. „Casa de zi” rezolvă necesitățile de hrană iar soba cu plită și inventarul caracteristic întregesc imaginea acestuia. „Casa bună” sau „hodaia” supradimensionată se detașează prin textilele

---

¹² Dumitrescu 2011, p. 40.

¹³ Dumitrescu 2011, p. 41.

¹⁴ Bucur 2012, p. 12.

decorative și hainele de sărbătoare expuse pe culmi. În spatele sobei cu plită se află vatra-pat pentru lehuze, iar alături sistemul de prindere a coșului leagăn. Podul casei este folosit pentru depozitarea produselor agro-alimentare netransformate (boabe de porumb, fasole, grâu, carne) iar beciul pentru alte produse și unelte.

Casa Popa Nicolae (Pl. 1/2) din satul Găujani, comuna Boișoara, a fost construită la sfârșitul sec. XIX-lea și transferată în muzeu în anul 1973.

Plan și elevație. Casă joasă, dezvoltată atât pe orizontală cât și pe verticală. Beciul parțial pe stânga, rezultat din forma terenului. Două încăperi, cu tindă rece plasată central, cu o singură intrare direct din bățatură (curte). Camerele egale de formă dreptunghiulară, laviță parțială în dreapta, sală închisă în stânga.

Materiale de construcție. Piatră de munte la temelie, soclu și beci (zidită cu mortar de var). Tălpi din lemn de brad, cioplite pe patru fețe. Pereții exteriori din brad rotund (druieți) legați sub formă de cunună cu cheotoare rotunde. Grinzi din același material peste care se prinde căpriora. Înelitoarea din șindrilă de brad. Sala din lemn de brad (parmalăcul, očnița, pardoseala), stâlpii din stejar. Podina din blane de fag ulucite, cercuite și tencuite. Pardoselile din lut amestecat cu pleavă și bălegar din cal (tinda, casa de zi) și scândură de brad (casa bună). Sobele cu plită, ca și pereții în dreptul lor, din cărămidă. Tocăria ușilor, ca și a ferestrelor este realizată din brad.

Motive decorative. Prin cioplire și sculptură la stâlpii de la cununa sălii. În tăblii la uși și prin scrijelire la tocăria exterioară a ușii de acces direct.

Funcționalitate. Tinda rece, plasată central, servește ca loc de trecere, acces la pod și depozitat obiecte de uz curent. Casa de zi (bucătăria), în dreapta, este folosită pentru rezolvarea problemelor cotidiene și pentru dormit. Soba este amplasată la colțul format de peretele median cu cel din spate. Paturi pe scaune în lungul pereților longitudinali iar împrejurul lor păretare din lână. Sala este folosită pentru păstrarea uleelor de albine, uneltelor iar beciul pentru păstrarea produselor agro-alimentare transformate și netransformate.

Casa Lungu Tudor (Pl. 2/1) din satul Păscoaia, Brezoi, a fost construită la sfârșitul sec. al XIX-lea. Asemenea construcții au existat frecvent în satele de pe valea Lotrului.

Numele meșterilor constructori nu sunt cunoscute, dar din unele informații documentare rezultă că ei erau din zonă, aici existând, la finele sec. al XIX-lea, multe echipe de meșteri constructori de case¹⁵. Monumentul reprezintă un tip aparte de arhitectură țărănească, în sensul că locuința propriu-zisă, formată dintr-o singură încăpere, grajdul pentru animale, precum și polata din spatele casei, alcătuită la rândul ei din două încăperi distincte (pivniță și al doilea grajd pentru animale), constituie un tot unitar, fiind organizate și adăpostite sub același acoperiș de șită din lemn de brad și stejar.

Din punct de vedere planimetric, locuința este formată dintr-o cameră de locuit (odaia), cu o intrare proprie dintr-o mică prispă. Lângă ea este atașată o încăpere cu pereții din bârne de stejar cu intrare separată din curte, care constituie grajd pentru animale. Pe fațada principală a casei se află o prispă deschisă, mărginită de doi stâlpi drepecți fixați la bază într-o talpă masivă de stejar, ei susțin grinda casei pe care se sprijină acoperișul prevăzut cu o „căsiță” și o „gură” a podului pentru depozitarea fânului uscat pentru perioada iernii. Casa este așezată cu fațada spre sud, spre drumul de acces (ulița satului), iar cu spatele spre nord. Așezarea în această poziție nu este întâmplătoare. Explicația constă în faptul că trebuie să aibă lumina de la soare, cât și o orientare favorabilă curenților de aer.

Pornind de la faptul că ocupația creșterii animalelor a jucat un rol important în viața locuitorilor de pe valea Lotrului, constituind o sursă importantă de venituri în toate timpurile, s-a impus și crearea unor construcții adecvate nevoilor oamenilor, concretizate prin apariția unor obiective de arhitectură ce cuprind în structura lor interioară atât locuința propriu-zisă, cât și o serie de încăperi destinate adăpostirii animalelor pe timpul iernii. Asemenea construcții prezintă o mare valoare documentară și istorică, încadrându-se în tipul construcțiilor specializate în creșterea și adăpostirea animalelor, amplasate și organizate în mod rațional.

Casa transferată din satul Păscoaia prezintă un singur nivel, având o temelie joasă din piatră de munte, pe care sunt așezate tălpile masive de stejar, având în continuare pereții din bârne de stejar cioplite pe patru fețe și îmbinate la capete prin cheotoare dreaptă. Acoperișul este realizat în patru ape, cu învelitoare din șită de stejar și brad. În decursul timpului, în spatele casei a fost adăugată polata, alcătuită, la rândul ei, din două încăperi. Ușile de intrare sunt simple, lucrate în tehnica tâmplăritului.

---

¹⁵ Ciubotea 1999, p. 200.

Casa de locuit cuprinde două paturi cu tăbliile confecționate din lemn de nuc, o masă-dulap confecționată din lemn de stejar, având fațada ornamentată cu motive geometrice, două lăzi de zestre ornamentate cu horjul, prezentând motive geometrice, precum și o masă-dulap utilizată la depozitarea vaselor de ceramică. Sistemul de încălzire este alcătuit dintr-o sobă dreptunghiulară prevăzută cu o plită metalică cu „ochiuri” pentru prepararea hranei.

Încercându-se o reconstituire a satului vâlcean, au fost transferate în Muzeul Satului Vâlcean de la Bujoreni și construcții comunitare. Un astfel de monument de utilitate publică este „**Hanul lui Bogdan**” (Pl. 2/2), adus din satul Săliște, comuna Malaia, datat 1899, conform inscripției de la intrare. În general, hanul, amplasat de regulă în pasurile intracarpatică, impus, încă din Evul Mediu, de intensitatea transporturilor de mărfuri dintre Transilvania și Țara Românească, reflectă, prin stilul arhitectonic, sinteza armonioasă realizată de local public și de locuință a hangiului, de loc de odihnă și loc de servire a mesei, ci și între stilurile arhitectonice adaptate de ambele provincii, unite și nicidecum despărțite de trecătoarea montană în care a apărut noua instituție publică¹⁶.

Monumentul este realizat pe două nivele: parter și etaj. Parterul este construit din piatră de munte iar etajul din cărămidă și prezintă o prispă lungă cu foișor în dreapta și pălimar traforat. Dușumeaua este din scândură de brad iar învelitoarea este realizată din același material care se găsea în abundență în pădurile de pe valea Lotrului. La parter erau situate bucătăria, sala de mese, beciul și camera hangiului iar cele cinci încăperi de la etaj erau aferente spre închirierea drumeților ce poposeau aici.

Din punct de vedere patrimonial, Țara Loviștei a fost un habitat unde, sub imperiul factorilor geografici (montani) și climatici, a creat o individualitate de viață istorică, cu specific tradițional și cu pronunțată solidaritate socială¹⁷. Loviștea a fost aceea care a atras și reținut, ca într-o cetate, câte o parte din populația îngrămădită în poalele de nord și sud ale Carpaților din dreptul ei.

---

¹⁶ Bucur 2007, p. 188.

¹⁷ Vergatti 2015, p. 7.

Și acest fragment de popor, pus la adăpost, s-a păstrat curat ca un fel de relicvă etnică a trecutului, vrednică prin excelență de interesul istoricului și etnografului¹⁸.

BIBLIOGRAFIE

Bardașu, Simeanu 1973 – P. Bardașu, Gh. Simeanu, Brezoi, o sută de ani de industrie forestieră (1873-1973), Rm. Vâlcea, 1973.

Bucur 2007 – C. Bucur, Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra”, Sibiu, 2007.

Bucur 2012 – C. Bucur, Etnologie și etnomuzeologie românească la sfârșitul sec. XX și începutul sec. XXI, Alba Iulia, 2012.

Cioasec 2015 – I. Cioasec, *Drumul mare al Loviștei în relatările călătorilor străini (sec. XVI-XIX)*, în Țara Loviștei. Studii de geografie, toponimie, istorie și etnografie. Craiova, 2015.

Ciubotea 1999 – D. Ciubotea, Istoria moșnenilor, Craiova, 1999.

Conea 1935 – I. Conea, Țara Loviștei, București, 1935.

Dumitrescu 2011 – I. Dumitrescu, Arhitectura tradițională din Vâlcea (sec. XVIII-XX), Rm. Vâlcea, 2011.

Marinoiu 2001 – C. Marinoiu, Toponimia Țării Loviștei, București, 2001.

Moga 1936-1938 – I. Moga, *Țara, districtul și plaiul Loviștei*, în Anuarul Institutului de Istorie Națională, vol. III, Cluj, 1936-1938.

Stoica 1989 – G. Stoica, Arhitectura populară românească, București, 1989.

Vergatti 2015 – R. Șt. Vergatti, *Prolegomene*, în Țara Loviștei. Studii de geografie, toponimie, istorie și etnografie, Craiova, 2015.

LISTA PLANȘELOR

Pl. 1: 1- **Casa Popa Mircea** din satul Boișoara/Boișoara; 2- **Casa Popa Nicolae** din satul Găujani/Boișoara.

Pl. 2: 1- **Casa Lungu Tudor** din satul Păscoaia/Brezoi; 2- **Hanul lui Bogdan** din satul Săliște/Malaia.

---

¹⁸ Conea 1935, p. 172.

1

2

Pl. 1

1

2

Pl. 2